

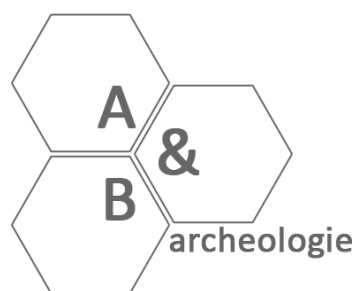
2021.092

Nota Brugge Dirk Martensstraat

Programma van Maatregelen

Bert ACKE, Maarten BRACKE en Paulien FONTEYN

23-9-2022

1. Samenvatting

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor het verkrijgen van een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen aan de Dirk Martensstraat te Sint-Andries (deelgemeente van Brugge, provincie West-Vlaanderen), gelegen buiten woon- of recreatiegebied, waarbij de oppervlakte van de bodemingrepen groter is dan 5000m², dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota¹ bestond enkel uit een bureauonderzoek. In het programma van maatregelen was opgenomen dat een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd diende te worden in uitgesteld traject. In deze nota, opgemaakt onder supervisie van een erkend archeoloog, worden de resultaten van dit proefsleuvenonderzoek beschreven.

Het proefsleuvenonderzoek vond plaats op een site met een matig complexe verticale stratigrafie. Het sleuvenplan zoals opgenomen in de bureaustudie voorzag in de aanleg van zes parallelle proefsleuven met noordwest-zuidoost oriëntatie en een proefsleuf met noord-zuid oriëntatie. Dit plan werd aangepast naar de terreinomstandigheden (aanwezigheid van rioleringen, funderingen etc.) waardoor in het noordelijke deel van het plangebied drie noordoost-zuidwest georiënteerde sleuven en in het zuidelijke deel van het terrein vijf noordwest-zuidoost gerichte sleuven en enkele dwarssleuven werden aangelegd. Voor de uitgraving werd gebruik gemaakt van een niet-getande graafbak van 2m breed. De grond werd gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Na afronding van het onderzoek werden de sleuven opnieuw gedicht.

Het plangebied was ca. 8.424,60m² groot. Hiervan werd ca. 1.107m² (13,1%) onderzocht door middel van proefsleuven en kijkvensters. De vooropgestelde dekkingsgraad van 12,5% zoals opgenomen in de Code van Goede Praktijk (te verdelen over 10% sleuven en 2,5% dwarssleuven/volgsleuven/kijkvensters) werd hiermee ruim behaald. Het onderzoek kon aldus een goed licht werpen op het archeologisch potentieel van de site, dat in dit geval negatief bleek te zijn.

Op basis van de bureaustudie werd een gemiddelde archeologische verwachting vooropgesteld voor sites met grondsporen. Voornamelijk in het noordelijke deel werd reeds een bepaalde verstoringsgraad verondersteld.

Het proefsleuvenonderzoek toonde aan dat de bodem ondanks het voormalige gebruik van het terrein grotendeels onverstoord was. In het noordelijke deel werden slechts plaatselijke verstoringen (rioleringen, funderingen, kleinere verstoorde zones) geattesteerd. Het archeologisch vlak, te situeren op het niveau van de C-horizont, bleef dan ook nog relatief goed bewaard. Desondanks werden slechts 12 archeologische sporen aangetroffen. Het gaat louter om grachten en greppels met beperkte archeologische ouderdom. Verschillende grachten komen overeen met 19de-eeuwse perceelsgrenzen. De sporen kunnen allemaal geïnterpreteerd worden als restanten van postmiddeleeuwse landindeling(en) en kennen een beperkte archeologische relevantie. Er dient dan ook **geen verder archeologisch onderzoek** plaats te vinden op het terrein.

¹ Acke, Bracke 2021; Acke, Bracke, Debrabandere 2021.